WEEKBLAD

PEP

Nr. 11 16 maart 1968
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.

SPEURDERS GEVRAAGD

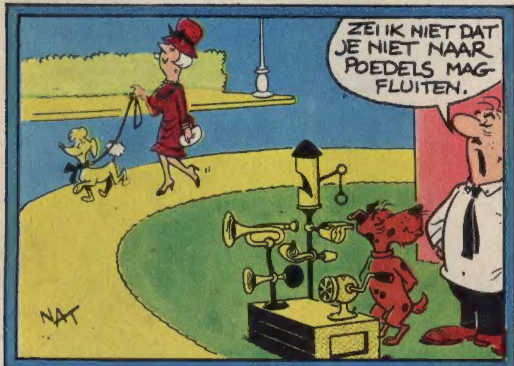

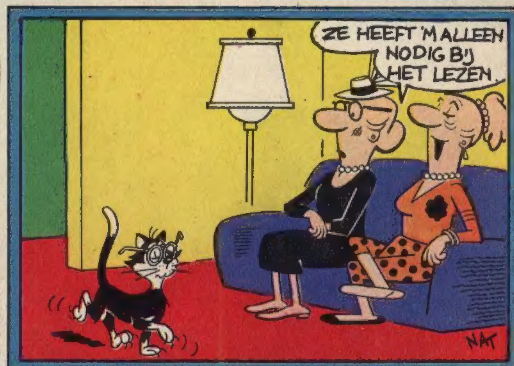
In de pas van de Engelsman Alfred Hitchcock, specialist in het maken van griezelige films, staat als beroep „producent". Onlangs viel dit een Frans douanebeambte op die Hitchcock niet kende. „Producent", las de beambte, „wat produceert u dan?" En Hitchcock antwoordde naar waarheid: „Kippevel!"

Krijgt de Londenaar Charles La Rico zijn zin, dan ziet de toekomst voor de honden er rooskleurig uit. Het door hem ontworpen hondehok heeft drie kamers. Een slaapkamer, een eetkamer en een opslagkamer, waar de hond z'n kluiven kan bewaren.

OLIVIER BLUNDER

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

Ikzelf ben 19 jaar en lees vooral Lucky Luke, Asterix en de showpagina. Laatst wees mijn broer me op 'n brief in PEPpost, daar stond toch zo'n afschuwelijke belediging aan 't adres van de Stones in! Ik vermoed dat die bewuste C. van Dalen een jochie is, want alleen de kleintjes in ons midden volgen de Monkee-avonturen. En ik hoop dat dat heerschap die grofheid terugneemt en zijn standpunt omtrent de Stones in betere bewoordingen aan het daglicht blootstelt. Laat hem dan nog vele jaren denken aan die luierdragende koelbiggen uit het land van Uncle Sam, maar laat hem ook tot het inzicht komen dat de Stones toch betere muziek brengen dan voornoemde kleuterklas.

Michael de Kunder, Plasmolen-Mook

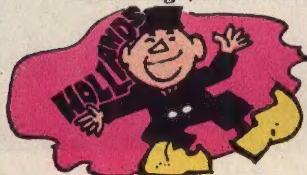
Alle lof voor uw blad, in het bijzonder voor de autorubriek. Ik was laatst op het circuit van Zandvoort en daar was de Krefelder Automobiel Club aan het trainen. Ik heb daar foto's genomen en na het ontwikkelen zag ik dat zelfs een Duitse coureur reclame maakt voor uw blad! Kijk maar naar het nummerbord!

Ko Sliggers, 'Car Press Office', L. Reaellaan 38, Haarlem

In PEP 49 stond een gesprek met Stanley Bish, dat vond ik hartstikke goed. Ik hoop dat u nog meer van die gesprekken met jonge sportlui erin zet. Is dat soms die jongen die in de wedstrijd Feyenoord-PSV een dubbele beenbreuk opliep? *(Dat klopt, jammer genoeg. Red.)* Verder heb ik nog maar één ding te wensen: Ga zo door, PEP!

F. Hettinga, Rotterdam

U vroeg wie er nou eens met een echt Hollandse sound voor den dag zou komen. Welnu, wat dacht u van de Heikrekels? Maar zonder gekheid: de Outsiders gaan werken aan een nieuwe stijl en u zult zien: binnenkort komen ze met een nieuwe, echt-Hollandse popsound op de proppen.

Lex van Wagenveld, Arnhem

INHOUD

OLIVIER BLUNDER

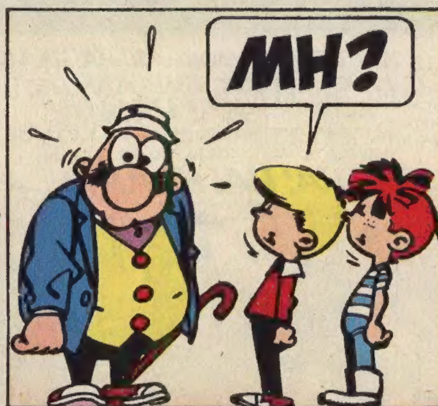

1968 Editions Dargaud

van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

een avontuur van

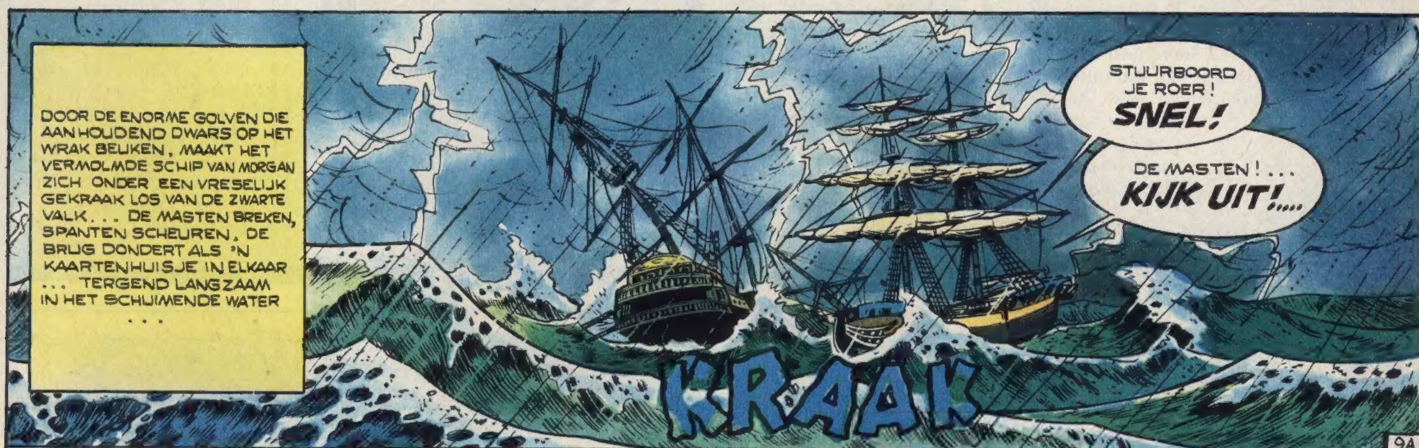
ROODBAARD

Roodbaards schip is tijdens een orkaan in aanvaring gekomen met de Bloodhunt, het legendarische spookschip van de lang geleden omgekomen piraat Morgan. Als Roodbaard de kajuit binnendringt.

HET

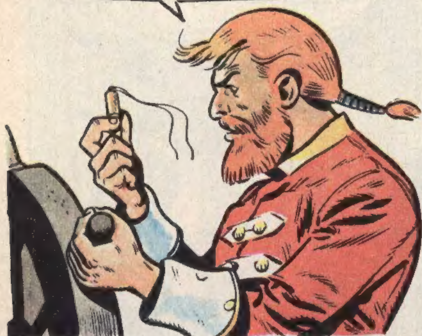

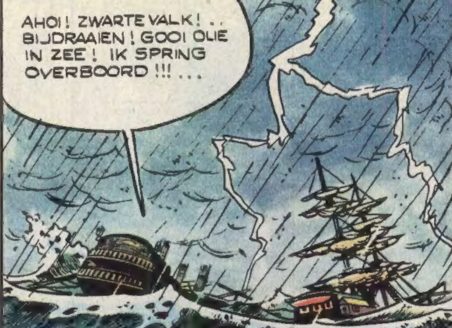

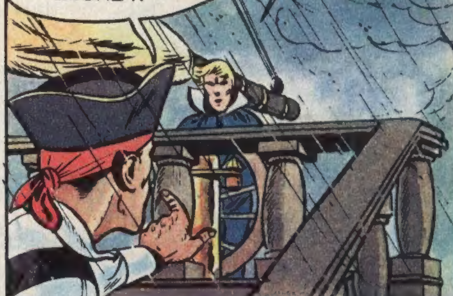
SPOOKSCHIP

door HUBINON en CHARLIER

WORDT VERVOLGD

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: GIRAUD

DE

Blueberry, die een mogelijkheid ziet de oorlog tussen rood en blank te beëindigen, brengt verslag uit aan kolonel Birdling van Fort Quitman.

EENZAME ADELAAR

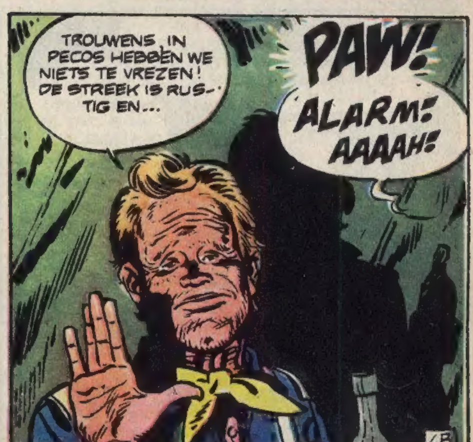

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD

DE EENZAME

ADELAAR

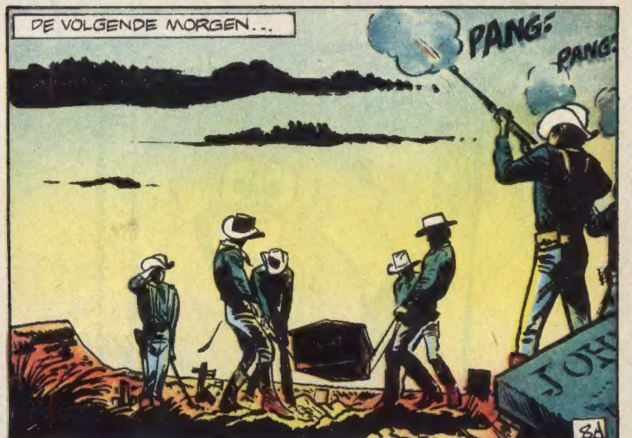

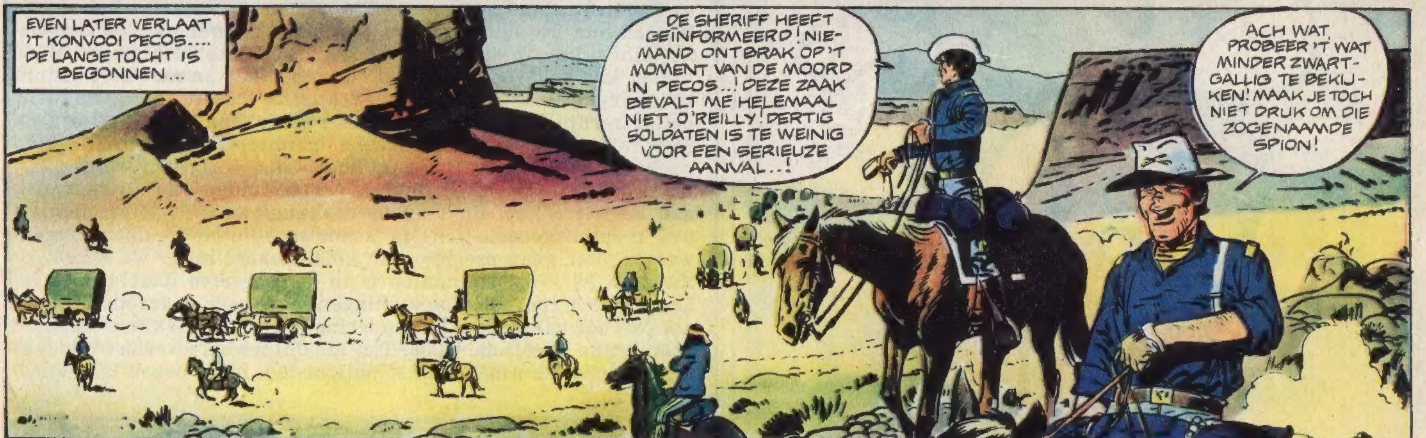

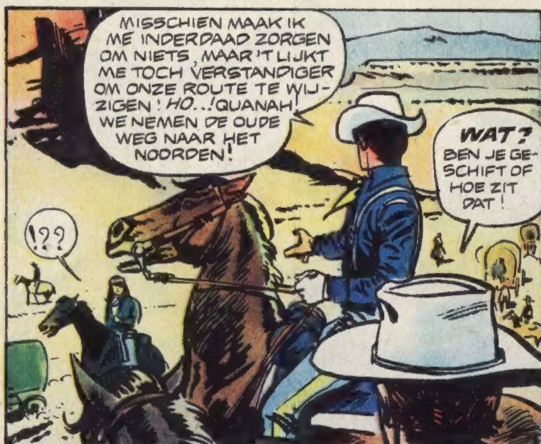

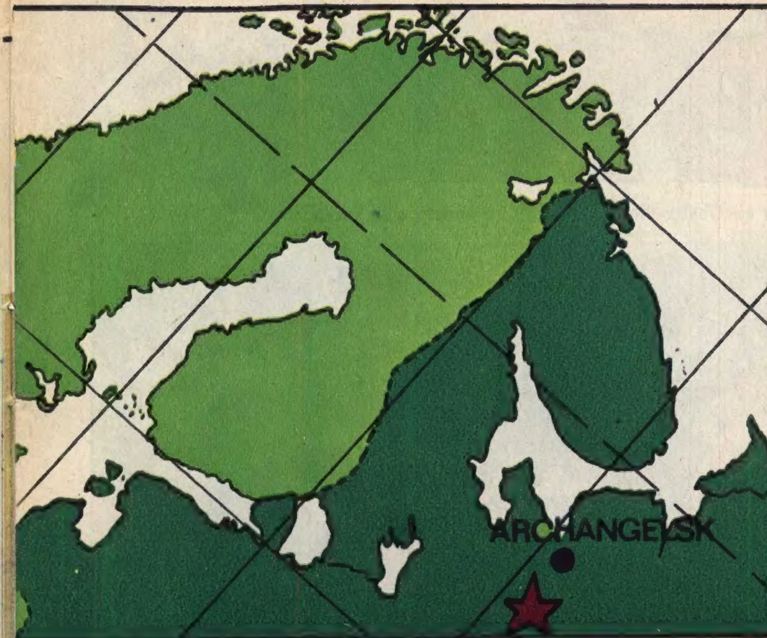

WORDT VERVOLGD.

DE KOSMO-SPEURDERS VAN KETTERING

Negen gymnasiasten en hun natuurkundeleraar verschaffen de Amerikanen kostbare gegevens over lanceringen en gedragingen van Russische satellieten in de ruimte.

De knapste bolleboffen van de Westerse wereld doen aan ruimtevaart, met behulp van de meest ingenieuze vindingen ooit door mensenhanden gewrocht en dank zij steeds hernieuwde gulzige grepen in de Amerikaanse schatkist. Apparatuur te ingewikkeld om over te praten wordt gebruikt voor alles wat met het ruimteonderzoek te maken heeft. Daarbij behoort o.a. het nagaan van wat ze in Rusland presteren en lanceren, en, vooral, van wáár de Russen hun kosmosatellieten wegschieten. Immers, een lanceerinstallatie die in staat is gigantische ruimteprojectielen af te vuren, kan zeker gebruikt worden om raketten met heel andere bedoelingen naar de Verenigde Staten te schieten! Dag en nacht peilen verfijnde superontvangers de ether, onafgebroken speuren radiotelescopen naar Russische ruimteprojectielen. Dag en nacht, onafgebroken! En jawel hoor! Eind vorig jaar werd er een nieuwe Russische basis ontdekt! Ten Zuiden van Archangelsk aan de Witte Zee. En volgens deskundigen is 't waarschijnlijk nog 'n spionagebasis ook: de kosmosatellieten die daar sterrenwaarts ijlen, gaan precies over Amerikaanse radar- en raketteninstallaties! Voorpaginanieuws in de Westerse dagbladen.

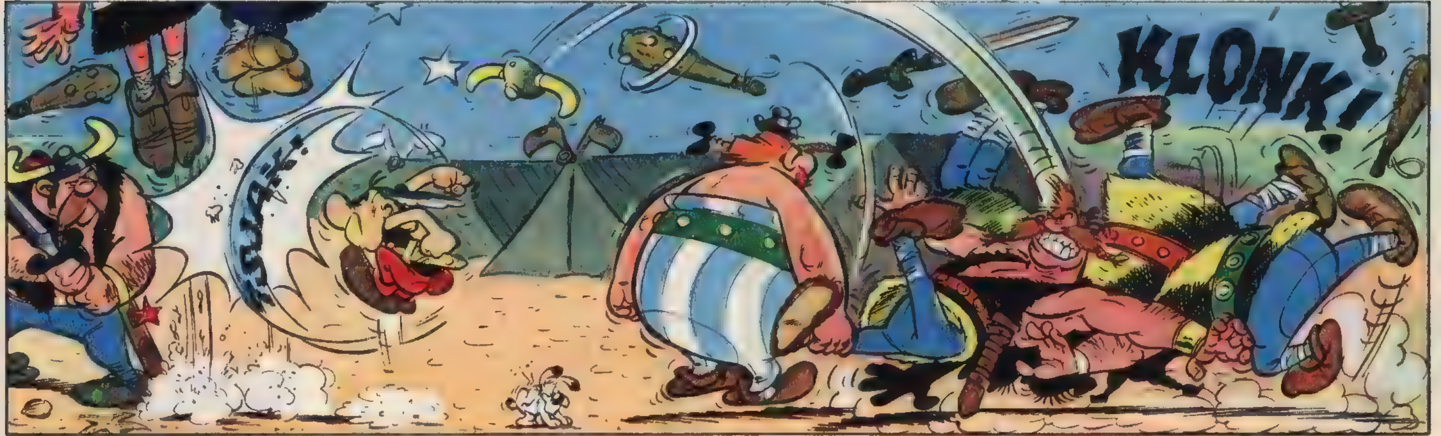
Lof mijne heren, lof! Toejuichingen, namen en gegevens in toonaangevende vakbladen. Bewondering voor de ontdekkers van deze belangrijke Russische basis. Tja, die ontdekkers waren overigens niet die geniale Amerikaanse bolleboffen, maar negen HBS'ers(!) uit het Engelse stadje Kettering. Hun apparatuur: géén hypergevoelige ontvangers of gigantische telescopen, maar tweedehands radiospul uit oude legervoorraden en een geleende bandrecorder. We stonden perplex, daar waren we compleet van ondersteboven! En met de ons eigen, onweerstaanbare PEPse nieuwsgierigheid togen we naar Engeland, naar de Grammar School in Kettering. Daar ontmoeten we Geoffrey Perry, natuurkundeleraar en bezielende kracht achter de ‚Club van Tien': Perry en zijn negen uitverkoren scholieren. We kwamen te weten dat de kosmospeurders van Kettering al sinds 1960 naar Russische satellieten speuren. Mr. Perry vertelde ons dat zijn pupillen talrijke belangrijke gegevens aan de Amerikanen hebben doorgegeven en nog steeds nieuwe ontdekkingen doen, dat de oude leger-radiorommel inmiddels vervangen is door een kostbare apparatuur (waarde ƒ 10.000, geschonken door de Evening Standard, een Engels dagblad), en — om in stijl te blijven — last but not least, dat Nederlandse radioamateurs in een nog gunstiger positie verkeren dan de Ketteringse HBS'ers: „Als uw lezers hun ontvanger instellen op frequentie 19,995 MHz., garandeer ik ze dat ze duidelijke en regelmatige signalen van Russische ruimtevoorwerpen doorkrijgen." Perry is een autoriteit, volg zijn raad maar eens op! En laat PEP even 't resultaat weten. Wie weet, misschien zijn er ook in ons land ware kosmospeurders te vinden!

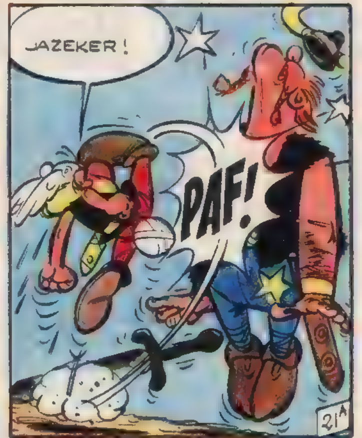

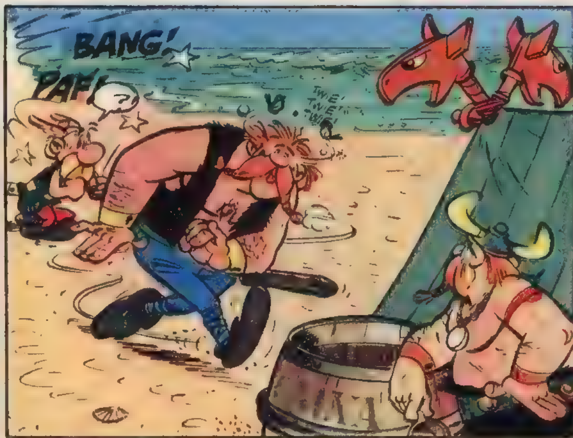
Hippix, het neefje uit Lutetia, is door de Noormannen gevangengenomen. Asterix en Obelix die daarvan op de hoogte zijn, krijgen van

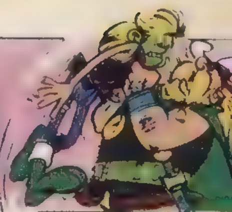

NOORMANNEN

hun stamhoofd toestemming uit te zoeken waarom Hippix daar is. Als ze bij het kamp aangekomen zijn, leven ze zich in hun geliefde bezigheid uit…

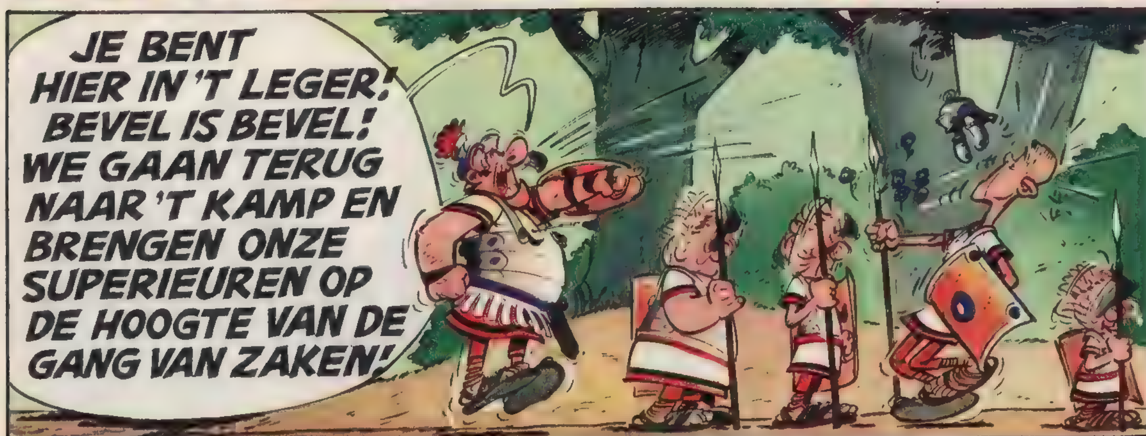

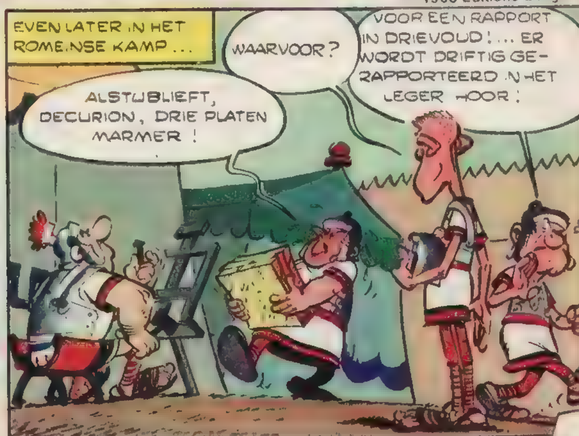

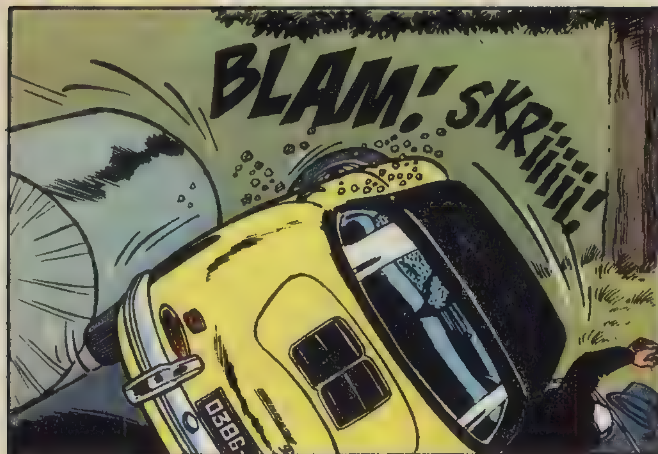

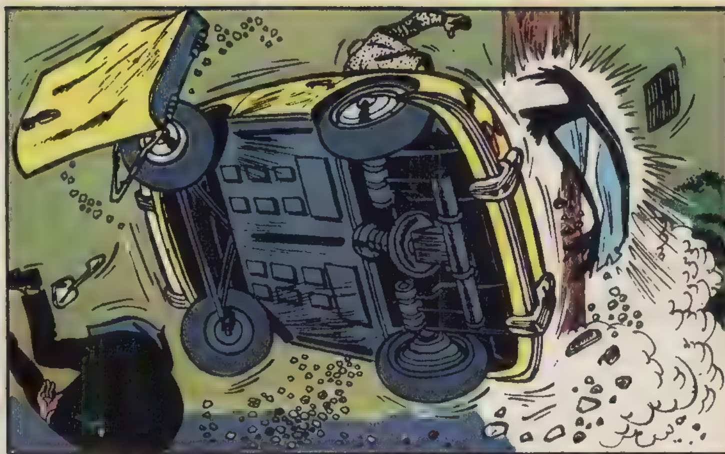
WORDT VERVOLGD

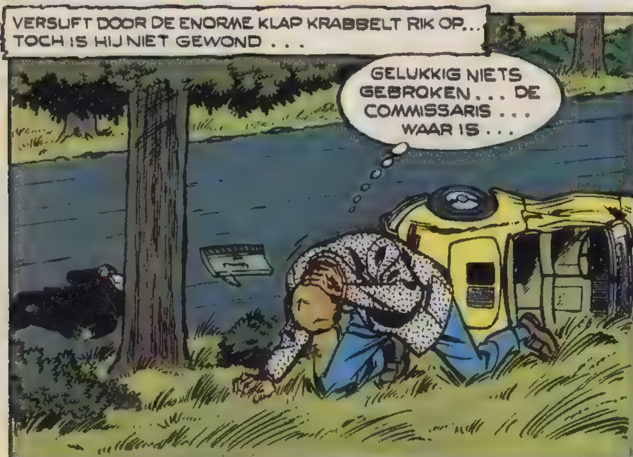
RIK RINGERS IN DE SCHADUW VAN

door TIBET en
A.P. DUCHATEAU

Rik Ringers en Baardemakers achtervolgen de Mercedes van Gomez, die de bankauto heeft overvallen. De bandiet haalt een valse streek uit, waardoor de wagen van Rik verongelukt. . .

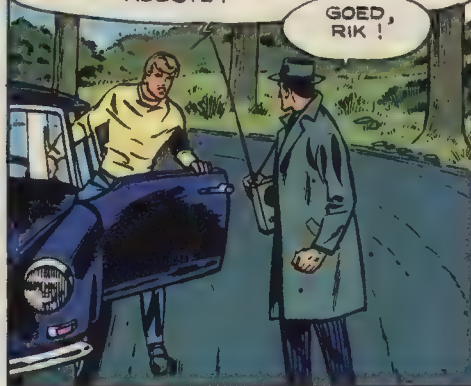

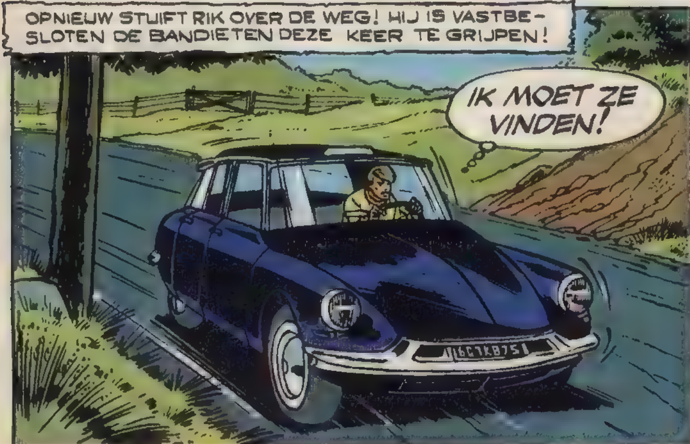

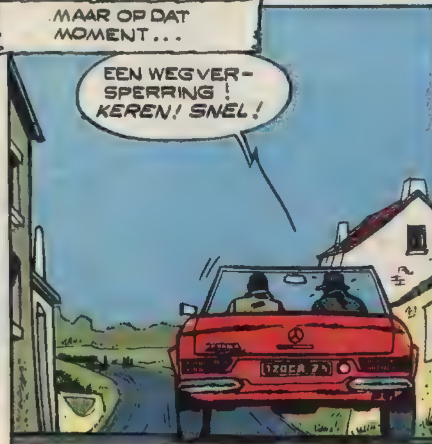

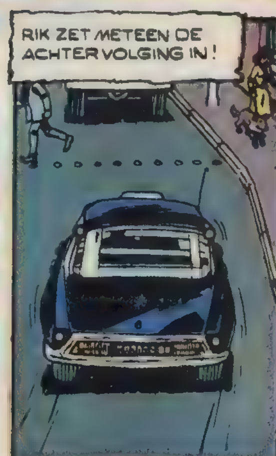

KAMELEON

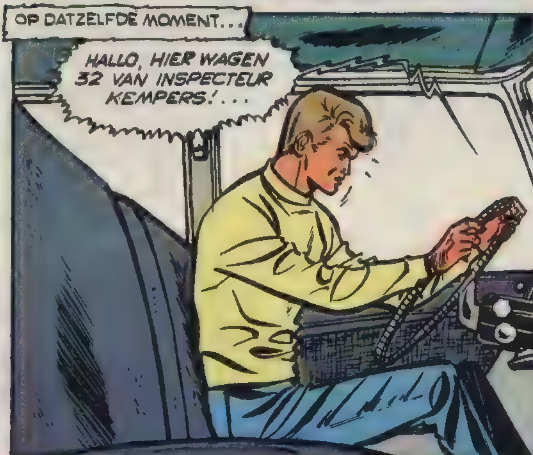

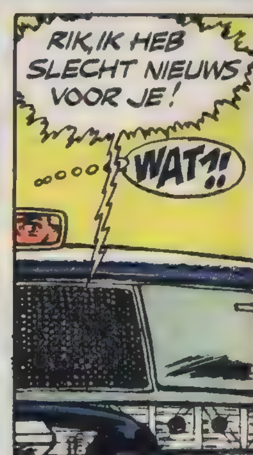

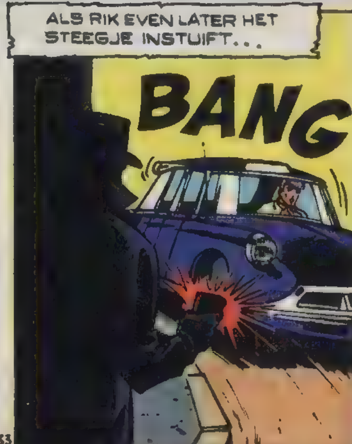

WORDT VERVOLGD

MASTODONTEN VAN HET SLAGVELD
van 1940 tot heden
RUSLAND ging de oorlog niet helemaal onvoorbereid in: de gigantische T. 35 (11) dateert van 1935 en al vanaf 1938 hadden de USSR de S.M.K. in produktie (12). De T. 100 (13), een andere roemruchte Russische gevechtswagen, woog minstens 60 ton, maar exactere gegevens over deze slagveldreus ontbreken. In de jaren '41-'43 verschenen de J.S.-tanks ten strijdtonele, middelzware tanks
FRANKRIJK: de grootste tank in wereldoorlog II was de Renault 3C (1), van 1940. Ook de B2's (2) hadden een belangrijk aandeel in het Franse verzet tegen de Wehrmacht. In 1950 werden de eerste AMX 50B's (3) geproduceerd. De moderne AMX 30 (4) heeft 'n topsnelheid van 65 km/u! DUITSLAND opereerde vanaf '41 met de Tiger (5) en de Königstiger (6). De na-oorlogse ontwikkeling leverde voor West-Duitsland de snelle Luipaard (7). ENGELAND produceerde in 1964 de Centurion II (8), nadat in 1954 hun eerste Conqueror (9) uitkwam.
© 1968 Editions Dargaud
de VERENIGDE STATEN zaten met vervoerproblemen en vochten derhalve in hoofdzaak met lichte tanks als de Pershing, de Patton en de Sherman. Na de oorlog legde Amerika zich ook op zwaarder materieel toe, wat resulteerde in de M.103, (10) niet zo snel als vergelijkbaar Europees materieel, maar wel voorzien van moderne lanceerinrichtingen voor geleide projectielen.
„Hoeveel vreugde schept niet de oorlog," schreef Jean de Bueil, die in de 15de eeuw onder Jeanne d'Arc diende. „Tranen wellen in je ogen wanneer je weet dat de strijd rechtvaardig is en men zich dapper weert. . ." Inderdaad, lange tijd was oorlog een ‚rechtvaardige' vreugde, een tijdverdrijf van de heersende klasse (in de vroege riddertijd). Maar de lol is er inmiddels goed af! De mens is zo aardig geweest wapenen te maken die hij niet durft te gebruiken, daar een totale vernietiging het gevolg zou zijn. Met pijl en boog vielen ook doden, goed, maar met het moderne oorlogsmateriaal worden hele volkeren tegelijk uitgeroeid. Een fase in die bloedige gang van knots tot atoombom is de ontwikkeling van de tank. Het idee om 'n pantserwagen op rupsbanden te maken ontstond ± 1914 in 't brein van de Engelse luitenant-kolonel Swinton. September 1916 verscheen de eerste Britse tankdivisie op de slagvelden van wereldoorlog I. De verdere ontwikkeling toont je deze PEPplaa . Bekijk maar eens wat de grote mogendheden van dat oorspronkelijke logge Britse fort-op-rupsbanden hebben gemaakt. En vergeet niet dat speelgoedtanks aardige dingetjes zijn, maar dat hun grote broers gemaakt worden voor oorlog en ellende, of de strijd nu rechtvaardig is o niet. Als afspiegeling van vergevorderde technische ontwikkelingen blijven tanks evenwel interessant.
HENRI DIMPRE.
uit de Jozef-Stalinserie, waarvan alleen de T. 10 (14) een gewicht van 50 ton bereikte. Rusland heeft de jaren door nooit over knappe tankconstructeurs te klagen gehad, maar wat er de laatste jaren in de Sowjetfabrieken geproduceerd wordt, is nauwelijks in de rest van de wereld bekend. Zo gauw we iets meer over moderne Russische tanks weten, zullen we het in PEPpers publiceren.

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

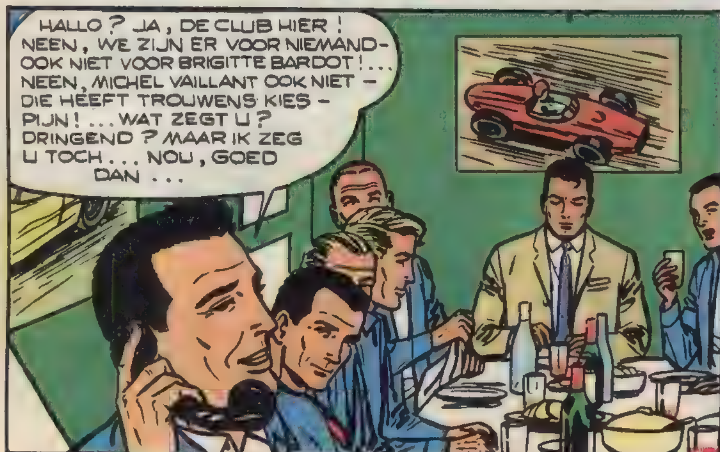

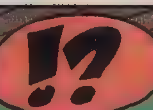

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

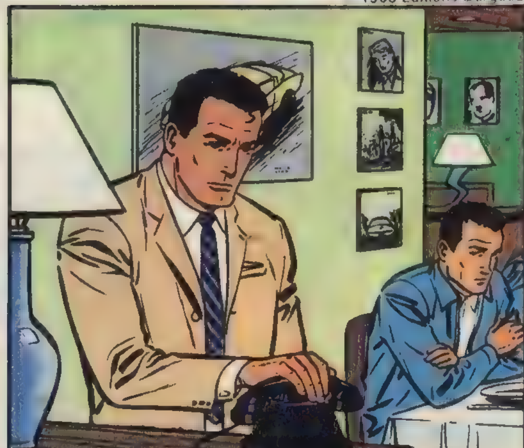

WORDT VERVOLGD

een avontuur van
TOENGA

Xam, de hoofdman der Ohrka's, heeft Toenga gevangengenomen en hem tot een tweekamp uitgedaagd. Ondertussen wordt Xams zuster Ohama door de wrede Swurgs, een vijandelijke stam, overmeesterd...

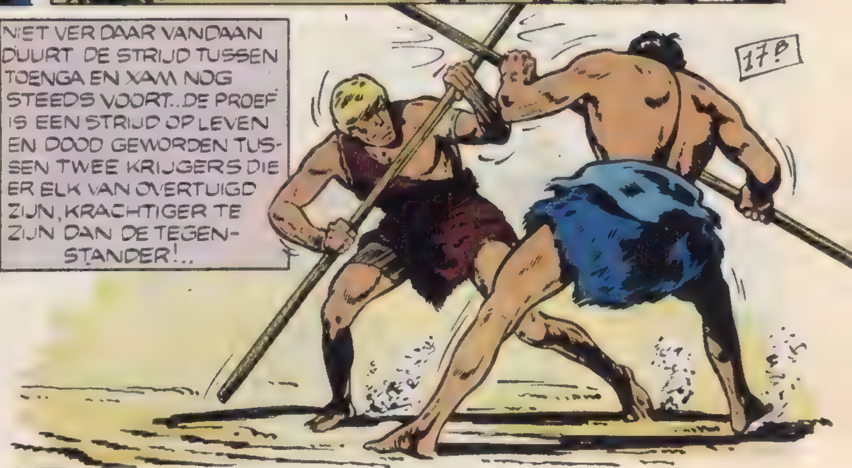

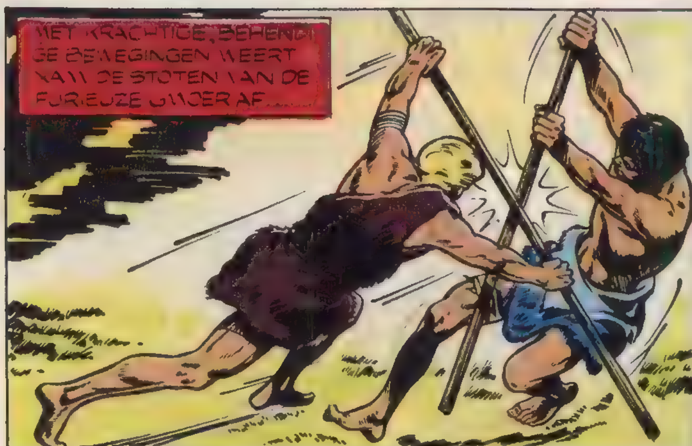

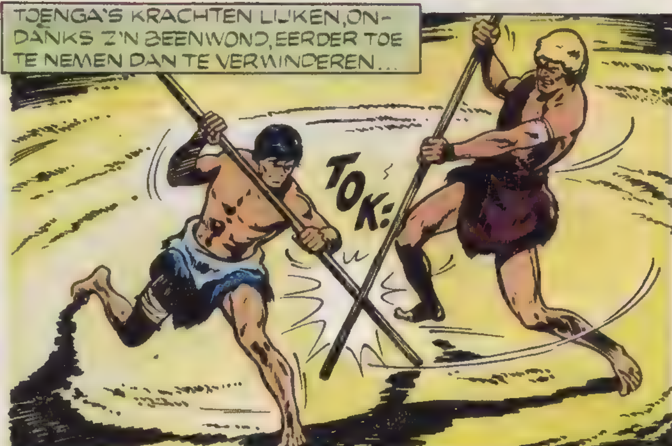

ZWARTE HENGST

1968 Editions Lombard

WORDT VERVOLGD

VOETSPOREN VAN DE MISDAAD

EEN AVONTUUR VAN FRANÇOIS VIDOCQ, GESCHREVEN DOOR TIM MARAN, GEÏLLUSTREERD DOOR HANS KRESSE

Het park was vol druisende regengeluiden. Het was avond. In de salon van het oude familieslot zat de *douairière* De Tilliers met haar nicht en gezelschapsdame, madame De Montrose, in gemakkelijke leunstoelen bij de haard, waar genoeglijk de houtblokken in brandden. Plotseling vroeg de oude dame: „Petra, wat heb je?" Haar nicht antwoordde niet. Met kogelronde ogen staarde zij naar het grote raam achter de douairière, haar hand kwam omhoog naar haar keel. Het volgende ogenblik knalde een pistoolschot. Het dikke koord waar de enorme kroonluchter aan hing, recht boven de oude dame, knapte en het gevaarte kwam omlaag. Maar op hetzelfde ogenblik rukte madame De Montrose haar tante weg. Met angstwekkend kabaal verpletterde de zware luchter de leunstoel.

Pas de volgende ochtend werd de politie verwittigd. De oude mevrouw De Villiers had zo'n schok gekregen dat zij op last van de dokter het bed moest houden en niemand mocht ontvangen. Vidocq werd te woord gestaan door de echtgenoot van de nicht, de chevalier De Montrose, een hoogmoedig man met de kaarsrechte gestalte van officier.

„Waren er geen andere getuigen?" vroeg Vidocq nadat hij het verhaal had aangehoord.

„Neen," antwoordde de chevalier. „Het personeel bevond zich in de keuken en ikzelf zat op mijn werkkamer op de tweede verdieping. Door de regen hoorde ik het schot nauwelijks. Pas toen mijn echtgenote mij kwam halen, vernam ik wat er was gebeurd."

„U en uw echtgenote wonen hier?"

„Inderdaad. Wij helpen onze tante naar ons beste vermogen: mijn echtgenote als haar gezelschapsdame en persoonlijke verzorgster, ik als rentmeester der landgoederen.

„Zijn er nog andere familieleden?" Het gelaat van de chevalier verstrakte. „Onze neef Jean-Claude. Hij woont in het paviljoen naast het slot. Hij en mijn echtgenote zijn mèt madame De Villiers de enig overgeblevenen van het geslacht."

De verachtelijke toon van zijn stem ontging Vidocq niet. „Is die neef erfopvolger van het geslacht?" De chevalier knikte. Zijn stem werd nog stuurser. „Dat heeft onze tante bepaald. Alles gaat bij haar verscheiden aan hem over." — „Per testament?" — De ander knikte.

„Madame De Tilliers is blind voor de fouten van haar neef. Hij haalt de naam van de familie door het slijk. Hij voert totaal niets uit. Hij drinkt en maakt enorme speelschulden. Onze tante was goed genoeg om ze voor hem te betalen. Maar enkele dagen geleden werd het zelfs haar te bar en weigerde zij. Er ontstond een heftige ruzie tussen hen en. . ."

„Pardon? Wat zegt u daar?" haakte Vidocq er scherp op in.

„Ruzie. Jean-Claude blafte mijn tante op een onbehoorlijke wijze af."

„Waar bevond uw neef zich op het moment van de aanslag?"

Met verachting antwoordde de chevalier De Montrose: „Hij kwam gistermiddag weer zo dronken als een musketier thuis. Om onze tante een nieuwe scène te besparen loodste ik hem naar zijn paviljoen en hielp hem in bed." — „Kon zijn bediende dat niet doen?" — „Ik gaf er voorkeur aan het persoonlijk te doen. Ik stuurde zijn bediende weg. U begrijpt, het was niet bepaald een verheffend gezicht. . ."

Vidocq knikte. Toen gaf hij een andere wending aan het gesprek. „Dus vanaf dàt raam is geschoten? De dader moet wel een perfect pistoolschutter zijn, dat hij het koord zo precies wist te treffen. . . Kan ik de plek zien waar hij zich bevond?"

Even later stonden ze buiten, bij het perk onder het bewuste raam. „Kijk daar!" wees de chevalier opeens. „Schoenafdrukken!"

De afdrukken stonden duidelijk in de door de regen week geworden aarde. Met de blik volgde Vidocq de richting vanwaar de sporen waren gekomen en waarin zij ook weer verdwenen. Zo zag hij het witte paviljoen opzij van het slot. „Daar woont onze neef," beantwoordde de chevalier zijn onuitgesproken vraag.

Vidocq boog zich nogmaals over de schoenafdrukken. Zij stonden met de punt naar de muur gericht, waar de dader zich kennelijk achter verscholen had. Het raam bevond zich links van de schoenafdrukken.

„Stond het raam gisteravond open?" vroeg hij opeens. De chevalier knikte. „Mijn echtgenote zag daar opeens een hand door verschijnen, met een pistool. Vidocq stond op. „Nu zou ik monsieur Jean-Claude wel even willen spreken," zei hij. De chevalier De Montrose schokschouderde. „Het heeft weinig zin," zei hij. „Hij bekent toch niet. Hij was zo dronken, dat hij zich niets herinnert. . ." Maar Vidocq beende reeds op het paviljoen toe. De chevalier en twee gendarmes volgden. De jonge Tilliers zag er allerbelabberdst uit. Hij was ten prooi aan diepe wanhoop. „Heus," bezwoer hij, „ik kàn het niet gedaan hebben. Ook al was ik nog zo dronken en al hebben wij inderdaad hevige ruzie gehad.

„U bent erg overstuur," zei Vidocq langs de neus weg. „Drinkt u een glaasje, dat zal u kalmeren."

„Ik?" kreet de jongeman. „Nooit meer! Ik raak geen drank meer aan. Maar eh, mag ik u een glas brandy offreren?"

„Dat sla ik nooit af," zei Vidocq. Hij keek nauwlettend toe toen Jean-Claude de kristallen karaf oppakte. Zijn hand trilde verschrikkelijk. „Laat mij het doen!" zei de chevalier De Montrose geërgerd. En zonder meer pakte hij Jean-Claude de karaf af en schonk Vidocq en zichzelf een roemer in. Vidocq wenkte de twee gendarmes. „Arresteer die man!" zei hij.

„Tja," zei Vidocq een uur later tegen monsieur Henri, „die hele komedie werd opgevoerd om de jonge Tilliers te doen onterven. Natuurlijk was het niet de bedoeling de oude dame echt te doden; dan zou zij immers haar testament niet kunnen laten veranderen! Montrose stuurde Jean-Claudes bediende weg om vrij spel te hebben. Hij had met zijn vrouw alles precies afgesproken. Die avond sloop hij naar het paviljoen, trok Jean-Claudes schoenen aan, pleegde de zogenaamde aanslag en snelde naar Jean-Claudes slaapsalet. Deze merkte niets omdat hij zijn roes uitsliep. . ."

Maar, hoé ontdekte je dan dat chevalier De Montrose de dader was?"

Vidocq vertelde het hem.

Monsieur Henri lachte en schudde het hoofd. „Waarlijk, je bent een duivelskunstenaar, m'n beste François!" Hij stond op. „Komaan, mag ik je nu dan een glas brandy offreren dat je door de ontwikkeling der gebeurtenissen bent misgelopen?"

„Dank u," zei Vidocq droog. „Ik gebruik nooit sterke drank. . ."

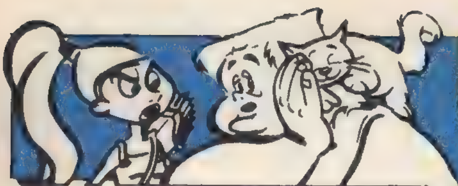
BINNENKORT:

'SPEURDERS GEVRAAGD'

beloning: twee originele tekeningen van JAN WESSELING!

SPEURDERS GEVRAAGD!!!

Voorplaat gezien? Tekeningetje, hè? Van onze beroemde Hans Kresse, die ook de schepper is van bovenstaande voorstelling. Een van deze ORIGINELE KRESSE-STUKKEN kan van JOU worden! Lees het verhaal en bekijk de tekeningen, want Tim Maran vertelt wèl de oplossing van de misdaad die hier begaan is maar niet de manier waarop François Vidocq tot die ontknoping gekomen is. Als JIJ de **sleutel** *tot de oplossing vindt, maak je kans op de HOOFDPRIJS (het* **origineel van de voorplaat,** *43½ × 32 cm) of op de EERSTE PRIJS ('t* **origineel van de tekening** *hiernaast, 41 × 24 cm)!!! Schrijf je oplossing zo beknopt mogelijk op een briefkaart en stuur die vóór 23 maart 1968 naar* **PEP, POSTBUS 497, A'DAM.**

Koningin Mata van het eilandje Hari heeft alle Argonautjes met haar blik betoverd! Behalve Atalanta natuurlijk, die daar ongevoelig voor is, en de mooie Jason, die Mata van Hari met gelijke wapens bestrijdt...

tekst:
L. HARTOG VAN BANDA
tekeningen:
DICK MATENA

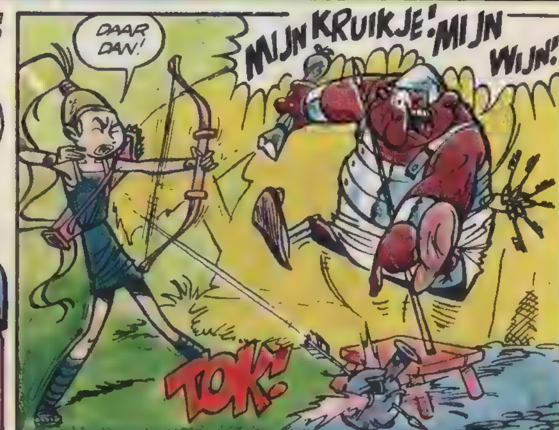
de

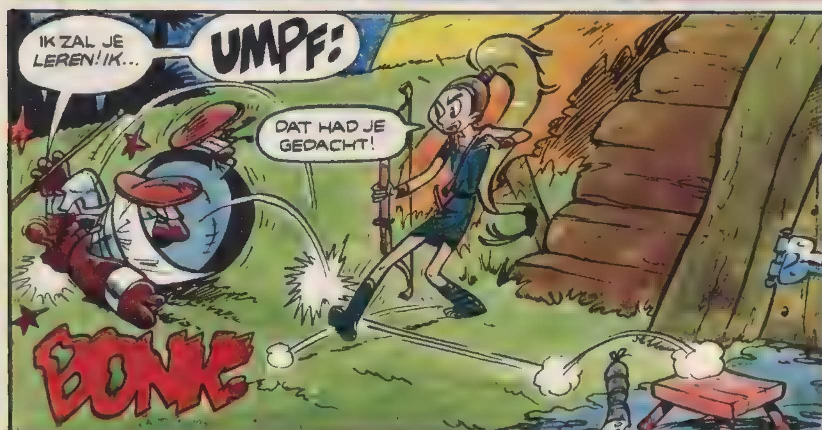

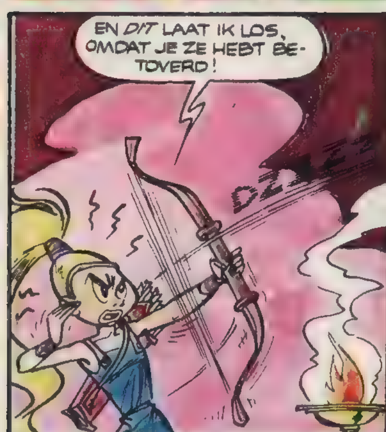
ARGONAUTJES

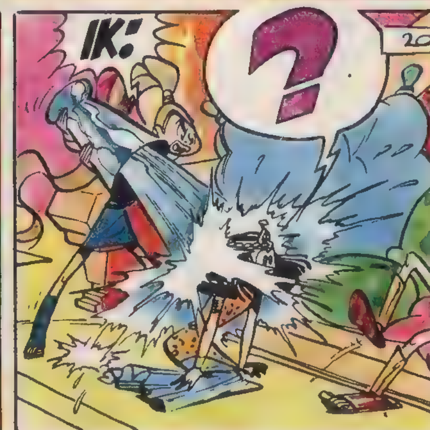

WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

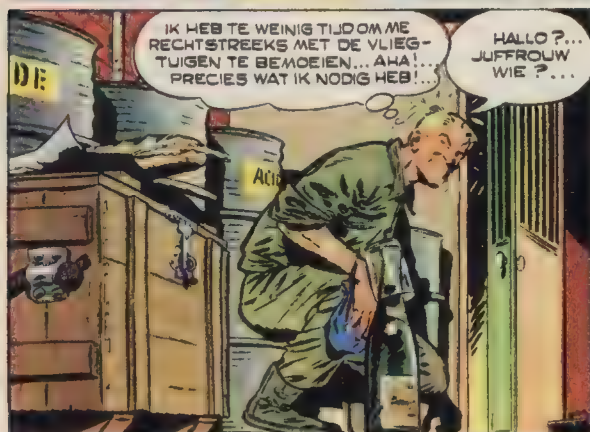
TEKST: *J.M. Charlier*
GETEKEND DOOR *A. Uderzo*

VLIEGTUIGEN

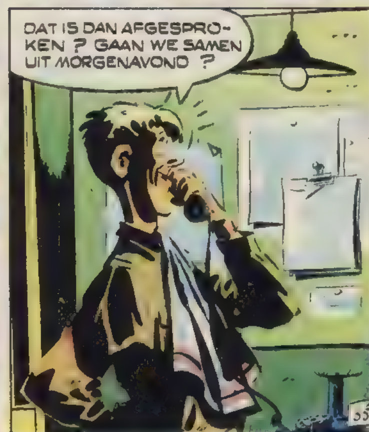
Nadat er sabotage is gepleegd, bewaken de Franse piloten de Mirages dag en nacht. Nu is Laverdure op wacht

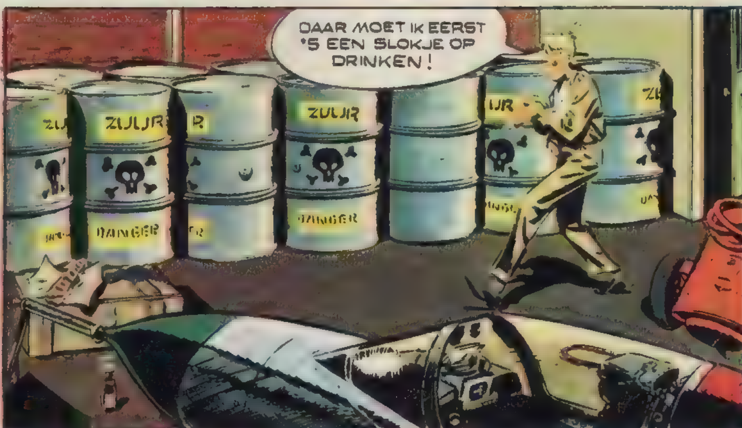

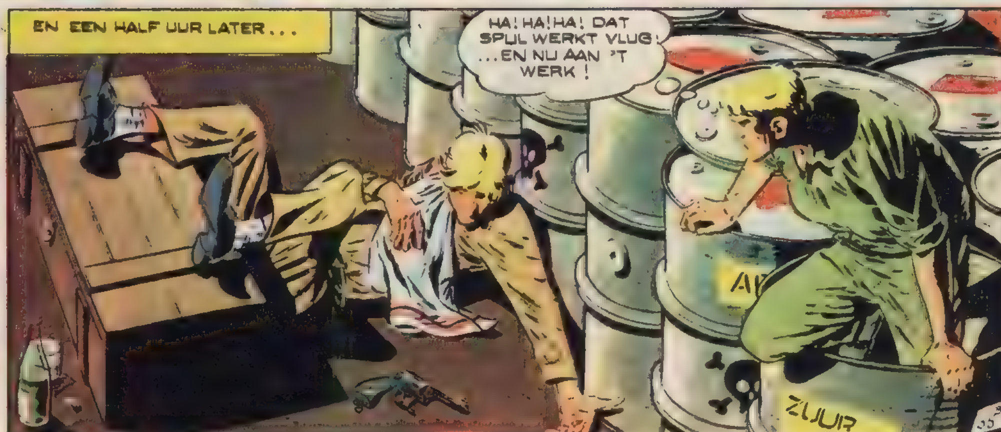

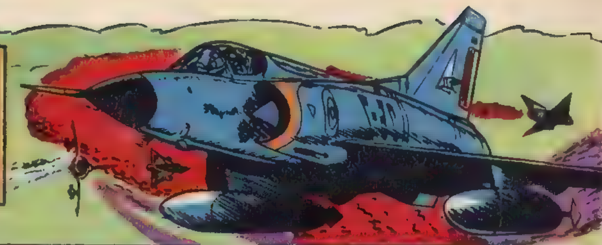

VOOR ISRAËL

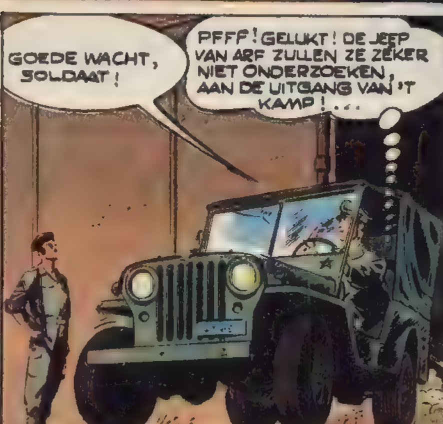

WORDT VERVOLGD

FILM

PEP wil niet zo aanmatigend zijn te beweren, sterren van het witte doek voort te brengen. Maar het is tóch wel frappant dat na Vidocq, Asterix, Mick Tangy en Michel Vaillant, nu ook Lucky Luke verfilmd gaat worden. Filmproducent Francis Cosne hoopt met dit nieuwe project evenveel succes te behalen als met zijn serie Angelique-films (overigens wel even iets anders!). Wie de rol van de „poor lonesome cowboy" mag *(want zo kun je het best stellen) vertolken is niet bekend.*

JO de ROO ROOIT 'T WEL

Nog maar enkele jaren geleden flitste Jo de Roo van de ene belangrijke triomf naar de andere. De zwartgekuifde Zeeuw, 5 juli 1937 in Schore geboren, won zelfs in 1962 drie grote klassiekers: Bordeaux-Parijs, Parijs-Tours en de Ronde van Lombardije. Zijn beloning was, naast veel geld, de trofee „Super Prestige Pernod" voor 's werelds regelmatigste coureur. Vorig jaar begon Jo de Roo te kwakkelen. Hij viel in Italië, forceerde zich in de Ronde van Zwitserland en in de Tour de France en boekte slechts twee weinigzeggende overwinningen in het gehele zomerseizoen. De zwijgzame Zeeuw ontdekte deze winter echter nieuwe kwaliteiten, die hem een zonnige „herfst" in zijn carrière garanderen. Als zesdaagserenner handhaafde hij zich te midden van de groten der pistiers. „Volgend seizoen rijd ik zo'n zes tot zeven zesdaagsen", heeft Jo de Roo zichzelf voorgenomen.

HOEPLA... WEG GELD!

Kleurrijke mensen op 'n zwart-witterige foto: Wim van der Linden, Hans Verhagen, Wim Schippers, Phil Bloom en Willem de Ridder. Wim, Hans en Wim (de eerste drie dus) waren de in-elkaar-draaiers van Hoepla. Vooral nu Hoepla ter ziele is, maakt bovenstaand team ernst met hun eigen omroep ‚Eldorado'. Als 't niet lukt (10.000 leden is véél!), is dat jammer voor hen die al zes piekjes hebben gestort...

WEGGELOPEN BLIZZARD!

Gitarist Eelco Gelling van de uiteengevallen groep Cuby & the Blizzards was te gast bij een nieuwe Rhythm & Bluesgroep, die volgens superbluesspeler Cuby een van de beste van Nederland is. En dat wil toch wel wat zeggen! Die groep heet LIVIN' BLUES en bestaat uit Ted Oberg (gitarist, grote artistiekeling, studeert aan de Academie van Beeldende Kunsten), Niek Dijkhuis (basgitarist, heeft 't erg druk met vanallesennogwat plus studie), Ruud Fransen (zie Niek), John la Grand (kan pràchtig op 't mondorgel blazen; doe 't deze achttienjarige bluesmakert maar 's na!), Nicko Christiansen (is pas zeventien jaar en toch al blueszanger), tén slotte Wim Heuperman (studeert Nederlands en is al zes jaar bezig z'n best te doen op 't saxofoonspel). Opvolgers van Cuby & B?? Ook voor hen elpees met een Edison en 10.000 verkochte langspelertjes? Nog even wachten, dan weten we 't!

SPAREN VOOR JO!

Jo Lammers, de talentvolle crosser die in 1967 gemeen zijn arm blesseerde, heeft in Schijndel een supportersclub om trots op te zijn. Om hem in staat te stellen in 1968 aan de geldverslindende wereldkampioenschappen mee te kunnen doen, worden daar in Schijndel allerlei festiviteiten op touw gezet, die de benodigde centjes in het laatje moeten brengen. De kansrijke 250 cc/Husqvarna-crosser zal iedereen danken als het lukt.

!! PIRATEN POSTZEGELS

De 45-jarige Roy Bates, voormalig eigenaar van een piraten-radio, deelt mede dat hij voor Kerstmis zijn eigen postzegels gaat uitgeven. Op de postzegels, die respectievelijk 5, 10, 15 en 20 cent aan waarde vertegenwoordigen, is een zeefort afgebeeld. Ex-slager en ex-piraat Roy (radio-Essex) zegt verder dat hij van plan is in de nabije toekomst een onafhankelijke staat te stichten op een groep verlaten forten voor de kust bij Harwich. De naam van zijn madurodamstaat zal luiden: „Zeeland". Kluizenaars gevraagd!

autopsychose

We horen wel eens verhalen van pa en moe dat ze vroeger op de zondag vroeg opstonden, de fietsen uit het vet haalden en dan zingend naar Schermerhorn of Hoogezand peddelden. Zo maar, voor hun plezier. Trouwens, in het buitenland weten ze allemaal dat Nederland een „fietsend volk" is. We zijn d'r mee vergroeid, zeggen ze daar. Overdreven natuurlijk, maar toch is het zo dat de meeste jongens en meisjes zodra ze 16 zijn, de fiets de fiets laten en op een Puchje of Solexje verder tuffen. Niet meer trappen, zeggen ze dan, ha heerlijk. Zodra de bromfietsrijder(ster) 18 is, worden er autorijlessen genomen, want dat brommen, dat gaat wel vanzelf, maar in de winter, brrrrr. Het rijbewijs wordt gehaald, de brommer verkocht

Pep FORUM

en met de nieuwe financieringswet (waarbij je maar 25 % hoeft aan te betalen, maar met f 100 gaat het ook al!) kun je lekker rijen in een Fiatje, Eendje, VWtje of Morrisje. *Zijn ze er nog wel, de door weer-en-wind-fietsers? De stoere pedaalridders, die het fijn vinden om in beweging te blijven, tegen de wind in te trappen en geen last te krijgen van autopsychose? Ben JIJ er zo een? Zo ja, wil je dat dan aan Pep schrijven?*

SIEBEL VOOR DE SLOOP!

De oorlog was voorbij, 'n Siebel kwam naar Nederland, werd 't eigendom van prins Bernard, werd overgedaan aan 't Nederlands Luchtvaart Laboratorium, werd van Schiphol naar Hilversum getransporteerd en onderging daar 'n behandeling die hij zelfs van de Engelse jagers nooit te verduren had gehad: die arme Siebel werd in de kortste tijd grondig vernield. Door de Hilversumse jeugd. Jammer van deze historische kist! Voor de liefhebber: de Luftwaffe gebruikte in de oorlog de Siebel als verkenningstoestel. Maar nu hij toch kapot is, kun je best 'n keer naar Hilversum (vliegveld) rijden. Om er je handtekening op te zetten.

bonny st.clair

Een jaar geleden zong op 'n feestavondje een trio, bestaande uit drie meisjes. Peter Koelewijn zat in de zaal en beloofde een van hen, Bonny, dat ze een plaat mocht maken. Bonny zong Tame the tiger (compositie Peter Koelewijn) en Bonny klonk over alle radiostations. Op de b-kant van dit plaatje: It's still a secret, een liedje dat Bonny zelf schreef. „Ik weet nog niet zo goed welk genre ik wil gaan zingen. Een beetje beat en zo... misschien zeg ik ook wel 'ns in een of ander programma: „Jongens, maak 'ns even alles donker!' en dan ga ik op een kruk zitten met m'n gitaar, een beetje improviseren. Lijkt me best wel leuk!" Veel succes Bonny!

HOED JE voor deze HOEDJES

Lord John of Carnaby Street (!) heeft een bijzondere collectie herenhoeden-1968 ontworpen. Het hoofddeksel hieronder biedt de drager om te beginnen houvast als hij z'n hoed wil lichten, maar bovendien licht als hij in 't donker iets vasthoudt en 't niet kan zien (ingebouwd batterij-lampje). Verder zagen we aan snufjes: hoeden met ingebouwde transistor-radio's en sigarettenhouder!

Pep GESPREK MET: HANS VAN EYCK

Het ‚wonderkind' van de Nederpop; dan weten jullie allemaal wel over wie we 't hebben: Hans van Eyck, organist van After Tea, componist van hun succesnummers (o.a. Not just a flower in your hair, en hun allernieuwste hit: We will be there after tea), doorgewinterd gitarist (hij studeerde aan 't conservatorium) en sinds kort ook dichter. „Ik weet niet of die gedichten van literaire waarde zijn, ik heb ze nooit door een echte dichter laten lezen. De bundel wordt waarschijnlijk uitgegeven bij Strengholt in samenwerking met m'n muziekuitgeverij." Slechts zij die Zagen Weten wat Zien is is de lange titel. „Ach, ik doe van alles! In m'n buitenhuis in Nunspeet staat een grote vleugel waar ik fijn Bach en Chopin op speel. Ik ben ook aan een musical begonnen. De teksten zijn er nog niet, maar dat komt wel. Daarnet kreeg ik opdracht ook een liedje voor 't komende internationale songfestival te schrijven, daar heb ik wel zin in. Laatst heb ik een echte carnavalshosser gemaakt voor ‚De Zingende Zeug'." Wé informeerden over wie Hans 't nu opeens had. „Nou, da's een vent van 240 kilo, òngelogen! In Bussum is-ie door de vloer gezakt in de studio. Je kunt 't gat nòg zien! Hij zit altijd op twee stoelen en draagt truien waar een gezonde vrouw drie jaar aan breit, en je lacht je rot als-ie dan dat liedje zingt vanne: ...Als je me ziet lopen in m'n minitrui. Een giller! Piet Groenenveld heet-ie. En 't nummer dat we schreven, gaat zo (Hans kletst op z'n dijen en zingt hosserig): „Ik ben niet te hóuen vandaag, 't is pas kwart over tien en ik heb al een stùk in m'n kraag..." En dan de achterkant van die plaat, een echte smartlap, gewèldig: Moest dat nou? Moest je met een ander gaan die rijker was dan ik... We hebben er om gebrùld." Heel After tea barst plotseling uit in een gevoelig: „Móest dat nou?" en dan neemt PEP maar gauw afscheid. Succes dichter/componist Hans van Eyck!

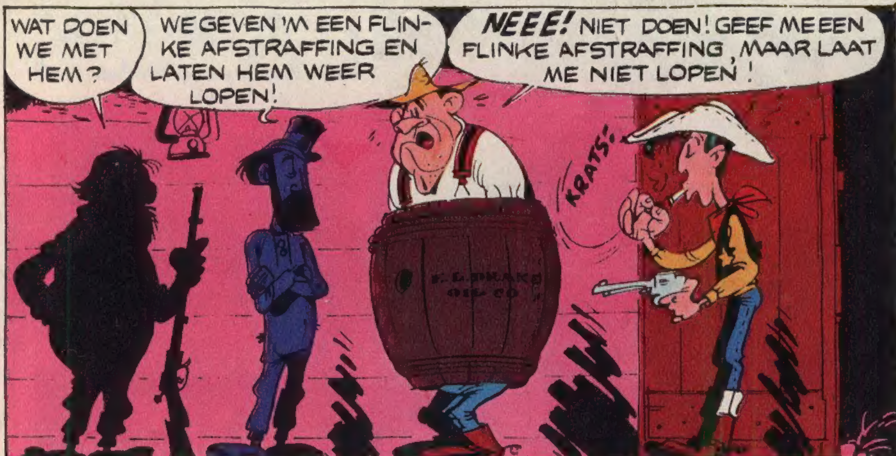

LUCKY LUKE door MORRIS

Barry Blunt bezit, op één na, alle oliebronnen in Titusville en oefent een ware terreur uit...

IN D

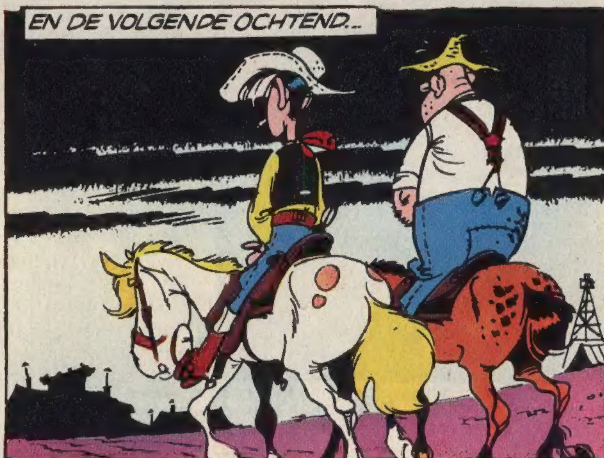

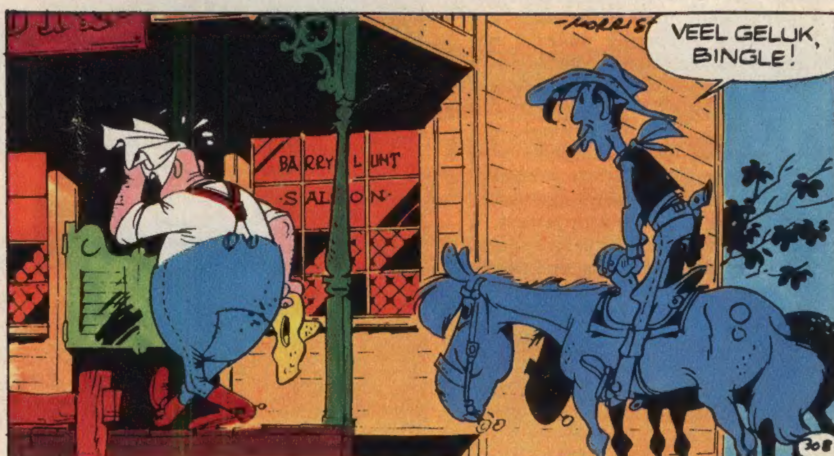

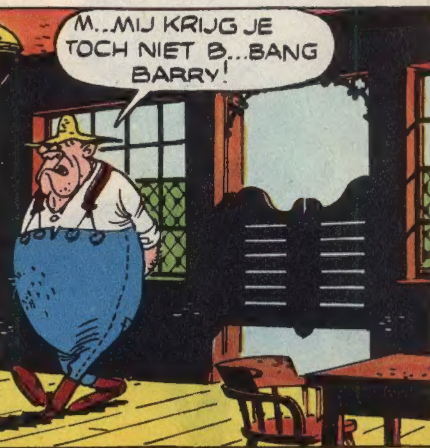

SCHADUW DER BOORTORENS

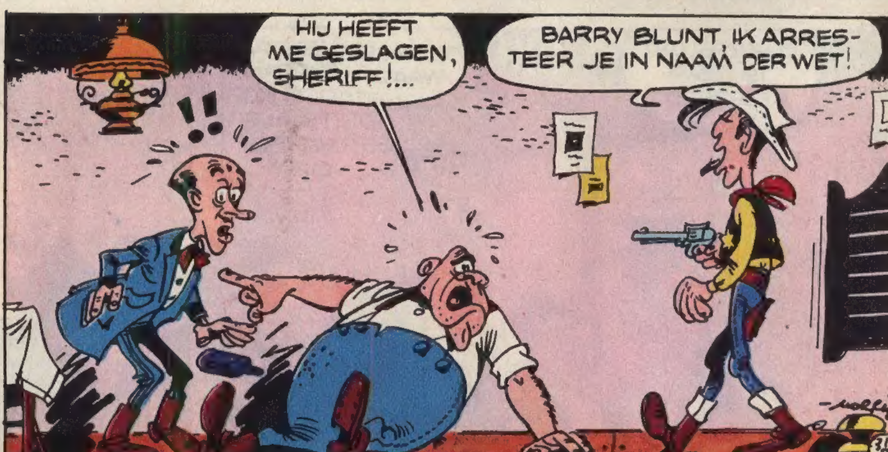

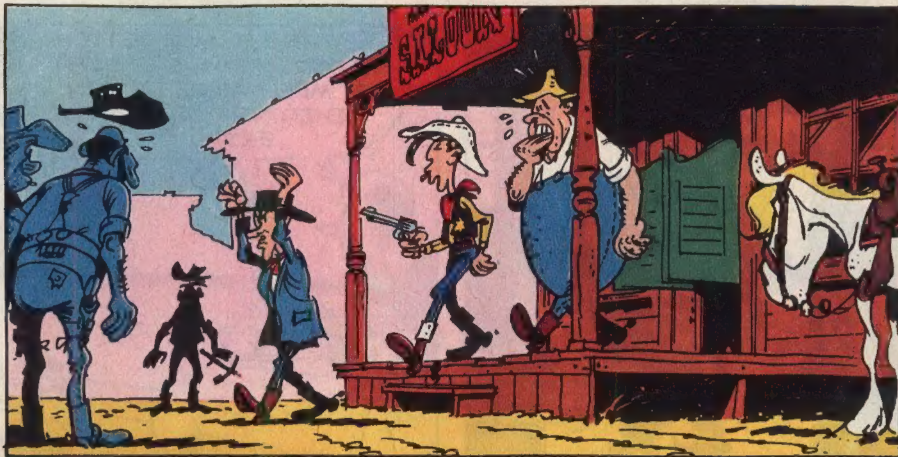

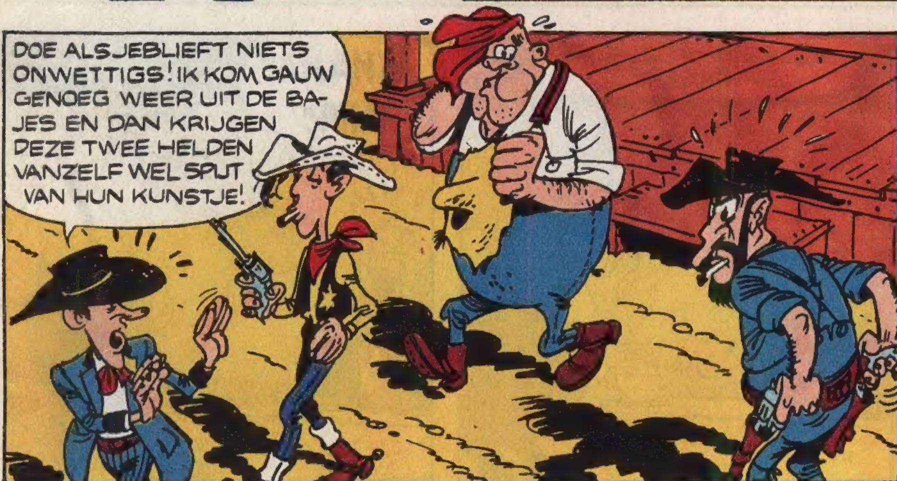

LUCKY LUKE
IN DE SCHADUW DER BOORTORENS

WORDT VERVOLGD.